

Samtlige myndigheder, der er hørt over arbejdsgruppens betænkning, har udtalt sig imod en sænkning af straffniveauet ud fra helt skematiske retningslinier.

Straffelovrådet har forstået arbejdsgruppens bemærkninger således, at arbejdsgruppen ikke tager afstand fra den opfattelse, at strafudmåling skal ske under hensyntagen til en flerhed af konkrete faktorer. Det har ikke været gruppens mening at fremkomme med forslag til en regel om skematisk straffnedsættelse, men alene at vise den væsentlige betydning af selv en moderat sænkning af strafudmålingsniveauet. Straffelovrådet mener, at det ikke er muligt at udtale sig om strafudmålingens placering i så bred almindelighed. Vurderingen af udmålingsniveauet må foretages med relation til bestemte kategorier af lovovertrædelser eller i relation til den nærmere udformning af bestemte sanktionsarter.

Med hensyn til udmålingsniveauet for bestemte lovovertrædelser henviser rådet til de udtalelser, som rådet er fremkommet med vedrørende vold, straffelovens §§ 285 og 287, brugstyveri og butikstyveri, jfr. side 19 og 23-26. Som det fremgår heraf, har rådet ved denne behandling dækket meget store områder af lovovertrædelser og givet udtryk for synspunkter, der ligger på linje med tendensen i arbejdsgruppens bemærkninger.

Hvad dernæst angår spørgsmålet om udmålingsniveauets påvirkning gennem en ændret udformning af de eksisterende sanktionsarter, henvises til bemærkningerne overfor side 18-19 og 29-31 vedrørende kombinationsdomme, betingede domme og genindsættelse ved overtrædelse af prøveløsladelsesvilkår. Som det fremgår heraf, er tendensen i disse bemærkninger udtryk for et ønske om en begrænsning i anvendelsen af frihedsstraf.

P.R.V.

Knud Waaben.